

gt og inniligt

Lena lat dyrnar upp til sín heim, og sum áhoyrari varð eg tikin við á eina rørandi og inniliga ferð

lagið hjá Lenu. Men hetta er eitt lag, ið veruliga vísir, tær nógvu síðurnar av hennara sangrødd. Hetta ger tað til eina uppliving hvørja ferð tú hoyrir lagið. Tí røddin hjá Lenu er so fantastisk. Hon hevur so nógv egið yvir sær, og so fevnir hon so øgiliga breitt.

Eg havi tað trupult við lagnum American Dream av Can't Erase It. Hetta er eitt ordiliga gott lag, men tað tykist bara nakað so forferdiliga pínligt at syngja "Who can live the American Dream, without reaching for the stars" eg fái ikki tikið tað fyri fult - men vit eru so ymisk.

Brøðurnir Poulsen

Miðskeiðis í konsertini var ein steðgur, og nú komu Óli og Hans Poulsen við, Óli á bass og Hans á klaver og slagverk. Hetta broytti tó ikki formin á framförluni tað stóra, enn lögdu tey dent á at halda útrykkið nakið og einfalt, hvørki bassur, klaver ella slagverk sluppu nakrantíð langt fram í ljóðmyndina, og hetta riggaði væl. Í fyrsta og síðsta lagi Step on the Gas og Catch 22, sum í botn og grund eru rokkløg, var hjáveran hjá Óla og Hans gull verd, men í hinum lögnum kendu teir sítt pláss, og lógu sum stuðul hjá Lenu og Niklas.

Glaðari helvt

Seinna helvt av konsertini var nógv glaðari og upplýftandi, serliga lagið Nothing Can Keep Us Apart, var

Einfaldi formurin klæddi lögnum væl

jaligt og næstan festligt. Óli Poulsen floytaði á lagnum, og tyktist ordiliga við uppá tað, so tað var øgiliga fitt.

Lena helt fram við at vísa nýggjar og spennandi síðir av røddini, og á tí eitt sindur Nick Cave kenda lagnum Seasons Will Change, hoyrdu vit eina svakliga gangastara gospel rødd, sum man skuldi

hildið var ómøgulig at gera live, men hjá Lenu er iva-leyst ikki so nógv ómøguligt.

Ringdi til Yoko

Í sambandi við, at John Lennon hevði havt 65 ára føðingardag hendan mánadagin, slapp eisini lagið I Want You. Lena skemtaði,

Tónleikararnir kendu sítt pláss og hildu seg afturi í ljóðmyndini

f.v. Hans Poulsen(slagverk og klaver), Lena Anderssen (rødd og gittar), Niklas Johannesen (gittar og rødd) og Óli Poulsen (bass og bríksl)

at hon hevði ringt til Yoko og spurt um loyvi um at spæla tað, og tað var í lagi. Hetta gjørdist ein Lenu útgáva av gamla Beatles lagnum, og bæði Lena og lagið klæddu hvør øðrum.

Samanumtikið var hetta ein heilt fantastisk konsert, við góðum lögum, góðum søgum framförd einfalt og vakurt og sungin av einari

av teimum bestu røddunum vit eiga. Tí hóast hon er hálv úr Kanada, og er í heimsflokki, so haldi eg, at vit eiga at gera krav uppá hana sum føroying. Eins væl og danir gera krav uppá nýggja prinsin.

regla brendi seg fastan á onkran hátt. Hetta lag hevði Lena skrivað, meðan hon hevði verið sera kedd og tunglynt, og kenslurnar í framförluni vóru sterkar og sannførandi.

Ein fantastisk rødd

Tittullagið av fløguni er sum lag kanska ikki besta

Vágspoppur í Krúttunnuni

Vit spurdu trýggjar garvaðar tónleikarar Stamen Stanchev, Kristin Bech og Sissal Kampmann um, hvat tey hildu um konsertina hjá Lenu

Stamen Stanchev, tangentleikari við øllum móguligum bólum m.a. saman við Niklas í Chase
Tað er eitt fantastiskt arbeiði, sum Lena og Niklas hava gjørt. Tey spæla Soft pop, og fara tann heilt rætta vegin. Har er einki nýtt undir sólini, men ordiliga gott og kekkað. Nú vóni eg,

at management og alt sovrðið er líka kekkað. Tí tað er viktigt, at allur pakkin er líka kekkaður. So kunnu tey klára seg væl.

Men eg haldi, at sjálvt live konseptið, kundi verið betur. Tey mugu hava ordiligar livetónleikarar. Tey bæði einsamøll vóru betur enn við bólki. Hygg tildømis, at Teitur, teir eru trýggir mans á pallinum, og teir klára at fylla pallin út- har er útrykkið nógv sterkari. Eg havi einki í móti Hans og Óla, sum tónleikarar slettis ikki tað, men livekonseptið er ikki nógv gott.

Kristin Bech, bassleikari í The Reverends og fyrrverandi í Mold

Eg haldi, at konsertin var simpulthen ordiliga góð. Lena hevur broytt seg nógv seinastu árin, men hon er enn Lena. Eg haldi, at hesin eitt sindur einkulti stúlurin passar væl til hennara. Hetta, at tað er beint fram, passar betur til Lenu og hennara lög, enn tað sum vit vanliga hoyrdu fyrr. Eg haldi kanska eisini, at tað, at tey spældu akkustiskt, hevði nógv at siga.

Sissal Kampmann, fyrrverandi sangarinna í gentubólkinum Sox.

Mær dámdi konsertina. Eg haldi, at hon var øgiliga autentisk. Lena er ein góður performari, er erlig og ópretentiøs, tað er ordiliga viktigt. Eg var eisini eitt sindur yvirraska av, hvussu habilur gittarleikari, hon er blivin.

Mær dámdi væl formin, at tey bæði sungu og spældu gittar, tað var hugnligt og stuttligt. Løgin vóru annars góð og melidiøs. Hetta er poppur, men poppur við einum sletti av rokki.